

ΙΣΡΑΗΛ - ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Η «αιώνια» σύρραξη

Ένας οδηγός για την καταγωγή, τη συνύπαρξη, την αντίθεση και τη σύγκρουση των δύο λαών

Των **Ε. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ & ΤΖ. ΚΡΙΘΑΡΑ**
politiki@realnews.gr

Στις 14 Μαΐου 1948 ιδρύθηκε το κράτος του Ισραήλ από το Ανώτατο Εβραϊκό Συμβούλιο, με την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του από τη Βρετανία. Πρώτος Πρόεδρος της νεοσύστατης χώρας εξελέγη ο **Χαΐμ Βάισμαν** και πρωθυπουργός ο σιωνιστής ηγέτης **Νταβίντ Μπεν Γκουριόν**. Κατά τη μεταβατική φάση απομάκρυνσης της περιοχής από τη βρετανική εποπτεία, ο ΟΗΕ είχε αναλάβει τον έλεγχο και με την απόφαση 181 στις 29 Νοεμβρίου 1947 προσδιόριζε τη διαίρεσή της σε ένα ισραηλινό και ένα παλαιστινιακό κράτος, με την Ιερουσαλήμ ως ουδέτερη διεθνή πόλη εκτός συνόρων. Με την ίδια απόφαση, η παλαιά πόλη της Ιερουσαλήμ και η Δυτική Οχθη περνούσαν στον έλεγχο της Ιορδανίας. Η νέα πόλη της Ιερουσαλήμ περνούσε υπό ισραηλινό έλεγχο. Υπήρξε σχεδόν αμέσως αραβική αντίδραση στην απόφαση και ακολούθησαν εξεγέρσεις. Μετά από τέσσερις μήνες παύει να ισχύει η όποια συμφωνία, με την αιφνιδιαστική ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του Ισραήλ και την ίδρυση κράτους.

Σιωνισμός: Ο χαρακτηρισμός «σιωνιστής ηγέτης» για τον Μπεν Γκουριόν έχει χρησιμότητα για την ιστορική κατανόηση της έννοιας. Ο σιωνισμός γεννήθηκε και αναπτύχθηκε ως κίνημα τον 19ο αιώνα, μαζί με αρκετές άλλες εθνικοαπελευθερωτικές θεωρίες-αντιλήψεις. Καταγράφηκε ως πολιτικό κίνημα με στόχο τη δημιουργία στην περιοχή της Παλαιστίνης ενός εβραϊκού κράτους, που θα συγκέντρωνε τους απα-

Ο ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ
παλαιστινιακών
περιοχών από τις
δυνάμεις του Ισραήλ
συνεχίζεται σε ένα
ακόμα ξέσπασμα
έντασης

ναχού Εβραίους. Το όνομα προέρχεται από τον λόφο της Σιών στην Ιερουσαλήμ, ενώ στην Παλαιά Διαθήκη η λέξη «Σιών» παραπέμπει στην πόλη της Ιερουσαλήμ.

Πόλεμος: Ουσιαστικά οι πανάρχαιοι τοπικοί λαοί πολεμούν για τον έλεγχο της περιοχής εδώ και χιλιάδες χρόνια. Ο πόλεμος, ως πρακτική, είναι μέρος της καθημερινότητας Ισραηλινών και Παλαιστινίων. Οι αραβικοί λαοί (και κράτη) πολεμούν στο πλευρό των Παλαιστινίων, τότε επίσημα και τότε ανεπίσημα. Ιστορικά, κάθε ήττα του αραβικού στοιχείου από το εβραϊκό γεννούσε στην Παλαιστίνη κι ένα ριζοσπαστικό κίνημα που μεγάλωνε ή έσβηνε ανάλογα με την απήκηση και την εποχή. Ανάλογα, κάθε ήττα του εβραϊκού από το αραβικό στοιχείο δημιουργούσε εξτρεμιστικές σιωνιστικές ή θρησκευτικές οργανώσεις και κόμματα.

Χαμάς: Η σκληροπυρηνική Χαμάς πρωταγωνιστεί σήμερα στις επιθέσεις κατά του Ισραήλ αλλά και στη ρητορική επίθεση κατά των άλλων παλαιστινιακών οργανώσεων, τις οποίες κατηγορεί ότι συνεργάζονται με τον εχθρό. Νομιμοποιήθηκε μάλιστα στον λαό και στον ευρύτερο αραβικό κόσμο μετά την εκλογική επικράτησή της επί της Φατάχ, αποκτώντας για ένα διάστημα τη διακυβέρνηση του κράτους της Παλαιστίνης. Όπως συνέβη παλιότερα με ένα άλλο ισλαμικό κίνημα, τη Χαζμπολάχ στο Λίβανο, ιρακινικής επιρροής, που ξεκίνησε ως απελευθερωτικό κίνημα ή τρομοκρατική οργάνωση, για να γίνει στη συνέχεια (είναι και σήμε-

ρα) κυβέρνηση του Λιβάνου. Η Χαμάς είναι η πιο νέα (1987) από τις σημαντικές οργανώσεις στην Παλαιστίνη. Έχει περισσότερο θρησκευτικά χαρακτηριστικά από πολιτικά, προτάσσοντας την ισλαμική της ταυτότητα και ζητώντας την καταστροφή του κράτους του Ισραήλ. Έχει θεθεί εκτός νόμου από τον Πρόεδρο της Παλαιστινιακής Αρχής **Μοχάμεντ Αμπάς** στον βαθμό που προβάλλει την τζιχάντ ως «μόνη λύση» στο Παλαιστινιακό Ζήτημα. Δημιουργήθηκε το 1987 από τον σείχη **Αχμέντ Γιασίν** και τον Παλαιστίνιο **Μοχάμεντ Ταχά**, σημαντικό μέλος της Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Από το 2017 της Χαμάς ηγείται ο **Ισμαήλ Χανίγια**, ο οποίος, αν και απών (για λόγους ασφαλείας εκτιμάται ότι βρίσκεται στο φιλικό Κατάρ), διοικεί de facto με έμπιστα μέλη της οργάνωσης τη Λωρίδα της Γάζας απ' όπου ξεκίνησε η επίθεση κατά του Ισραήλ.

Παλαιστίνη: Μερικώς αναγνωρισμένο κράτος χαρακτηρίζεται η Παλαιστίνη, με δύο κομμάτια γης εντός του Ισραήλ (Δυτική Οχθη και Λωρίδα της Γάζας) που δεν επικοινωνούν μεταξύ τους. Έχει αναγνωριστεί από 138 μέλη

1947

Χιλιάδες Εβραίοι μεταναστεύουν στην υπό βρετανική κατοχή Παλαιστίνη, μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου

1948

Στις 14 Μαΐου, το Ανώτατο Εβραϊκό Συμβούλιο ανακηρύσσει την ανεξαρτησία του Ισραήλ με πρωθυπουργό τον **Νταβίντ Μπεν Γκουριόν**. Η Αίγυπτος, η Συρία, ο Λίβανος, η Ιορδανία και το Ιράκ επιτίθενται στο Ισραήλ την ίδια ημέρα, σηματοδοτώντας τον πρώτο αραβοισραηλινό πόλεμο

1967

Στις 5 Ιουνίου, το Ισραήλ εξαπολύει επίθεση εναντίον των δυνάμεων της Αιγύπτου και ξεσπά ο τρίτος αραβοισραηλινός πόλεμος ή **Πόλεμος των Έξι Ημερών**. Το Ισραήλ καταλαμβάνει τη Δυτική Οχθη και την ανατολική Ιερουσαλήμ, τη Λωρίδα της Γάζας, τη Χερσόνησο του Σινά και τα υψίπεδα του Γκολάν

1973

Η Αίγυπτος και η Συρία ανακαταλαμβάνουν τις περιοχές του Σινά και του Γκολάν, μετά από επίθεση στο Ισραήλ

1978

Στις 17 Σεπτεμβρίου υπογράφονται οι **Συμφωνίες του Καμπ Ντέβιντ** από τον Αιγύπτιο Πρόεδρο **Ανουάρ Σαντάτ** και τον Ισραηλινό πρωθυπουργό **Μεναχέμ Μπέγκιν**